

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Der stod en Gran saa rank og skøn

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Der stod en Gran saa rank og skøn", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946, 1944-1964*, s. 354. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid111640/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

- 3 Herrens Storværk, Død og Pine,
Hans Opreisning, Himmelfart,
Hans Besøg hos alle Sine
Og hans Raab: jeg kommer snart,
Det var Kingos Skjalde-Aare,
Rig paa Smil igiennem Taare!
- 4 Derfor har den Danske Kirke
Under Dannebrog en Vold,
Som maa kaldes *Skjalde-Virke*,
Mod den Kirkebakke-Trold,
Der, for noget at udrette,
Korsets Tegn maa først udslette!
- 5 Thi hvor Kingo-Sangen lyder
Med Guds Julebud i Kor,
Der den gyldne Soel frembryder
Giennem kulsort Sky i Nord,
Hvor korsfæstet sig mon bøie
Himmelsk *Jesus* for vort Øie.
- 6 Mens de Danske Tunger Blade
Er i Kingos Psalmebog,
Skal i Solskins-Regn sig bade
Korsets Tegn med Dannebrog,
Staaer i Nord den Danske Kirke
Som et christnet Dannevirke!

No. 124.

Brun og Balle.

Egen Melodi af *Johanne Fenger.*

- 1 Der stod en Gran saa rank og skøn,
Saa vintergrøn,
Den stod paa Norges Fjelde;
Sin Top den løfted kæk i Sky,

I Herrens Ly,
Trods Vind og Staal og Ælde.

2 Der stod en Bøg i Danelund,
Paa Fædres Grund,
Alt med sin hvalvte Bue,
Trods Hagelveir og Hvirvelkast
Den stod dog fast,
Saa det var Lyst at skue.

3 Men ak, det gaaer hver Stamme gild,
Som Ygdrasill,
Den trøskes og den falder.
Det volder Nidhøgs Ormetand,
Hver Bøg og Gran
Som Asken har sin Alder.

4 Hør Lundens Suk og Klippens Drøn!
Hver Nordens Søn
En modig Taare fælde!
Thi, ak! paa Rad de faldt paa Stand,
Den Bøg, den Gran,
Som pryded Mark og Fjelde.

5 Nu sidder fattig Fugl i Støv,
Paa brune Løv,
Hvor skal han vel sig hvile?
Hvor skal han kvidre nu i Vang
Sin Aftensang?
Paa Tidsel, Torn og Pile?

6 Ak, skal da slige Stammer to
Ei meer opgroe,
Paa Fjeldet og i Skoven;
Skal Klang ei meer, fra Top og Green,
Fra Lund og Steen,
Nu mødes over Voven!

- 7 Skal fattig Fugl i øde Lund,
Om Aftenstund
Kun sjunge for de Døde?
Skal Sangen tone sorrigfuld:
Ak! under Muld
Nu hviler Nordens Grøde!
- 8 Ak, skal nu savne Kvist og Skjul
Den Himmel-Fugl,
Som sang for vore Fædre!
Da svinger den fra Bøigd og By
Sig over Sky,
Ak, ak! det Gud os bedre!
- 9 O, Brødre dog! den samme Fugl
Saa sødt om Juul
Og sang for vores Vugge;
Ak, skal nu vore arme Smaa
At høre faae
For Sæng kun hule Sukke!
- 10 O Vuggevise dyb og sød!
Som Nyn du lød
Paa Tonen, Engle sjunge,
O Skam og Skade, blodig Synd!
Skal disse Nyn
Uddøe paa Danmarks Tunge!
- 11 O nei, Fuld-Sødskende i Nord!
Det ved sit Ord
I Naade Gud forbyde!
Den gamle Rod han skænke Held
Paa Mark og Fjeld,
Til Kvist og Top at skyde!

- 12 O Sødskende! den Stub nu tør,
Men frodig før,
Vi vil med Taarer væde;
Da avles under Hjertesuk
Saa mild en Dug,
Som Taarer, Engle græde.
- 13 O Dug! hvis Hjem ei Verden veed,
O fald herved
Paa Stub med Kraft fra oven!
Da skyde skal til Dane-Bod,
Som Jesse-Rod,
Den Stub i Dane-Skoven.
- 14 O Himmel-Fugl! forlad os ei!
Den trange Vei
Gaaer let, naar sødt du sjunger;
O bliv hos os, og læg din Sang,
Med liflig Klang,
Paa Danske Barne-Tunger!
- 15 Ak, ingen Bøg og ingen Gran
Vi har i Land,
Som værdig kan dig bære!
Men, o forsmaa ei snevre Bur
I Hjerteskur;
Saa skal dig Stammen ære.
- 16 O Sødskende! forstaaer min Sang,
Med sælsom Klang,
Ei blot om Brun og Balle!
Om dem og deres Rod jeg sang
I Danevang,
Og Stubben er vi alle.

- 17 Det var de sidste Krone-Skud,
Som nu gik ud,
Paa gamle Træ i Norden,
Paa Stammen, som for Luthers Haand
Med hellig Aand
Sig hæved høit fra Jorden.
- 18 Ad Aare falder Jubelfest,
For Herrens Præst,
Ja, holdes i Guds Rige,
Thi skyndte sig de Bisper to
Nu og saa fro
I Choret at opstige.
- 19 Der skal de staae i høien Chor,
For Alterbord,
Paa Danske Bispestade,
Og sjunge høit med Englemund
Af Hjertens Grund
Med Hersleb, Brochmand, Plade.
- 20 De takke skal, som Bud fra Nord,
For Herrens Ord
Paa Morten Luthers Tunge;
For Røsten, som i Julesang
Paa den udklang,
Skal Kingo Psalmer sjunge.
- 21 Det er en Lyst at tænke paa,
Hvor de mon staae,
Langt meer dog der at være;
Det Andet er, end over Gruus
Af Herrens Huus
At græde for Hans Ære.

- 22 O vee! o hvilken Jubelfest
For Herrens Præst
Kan vi paa Gruset holde!
Hans Aand forsvandt, hans Kraft og Tro,
Mon de vel boe
I Hjerter, vantro, kolde?
- 23 O vel da dem, de Luther-Mænd!
At de sov hen
Før Jubel-Festens Dage!
Her tegner kun til slig en Fest,
Hvor Graad er bedst,
Hvor Sang er Suk og Klage.
- 24 Dog Aand! hvi bølger, bruser du,
Saa mod i Hu?
Lad ikkun Herren raade!
Ei giælder Tegn, ei værger Magt
Imod hans Agt,
Og evig er Hans Naade.
- 25 Er Formiddag end sort som Nat,
Kan Soel dog brat
I Kraft bestraale Jorden,
Saa dages kan for Herrens Præst
En Jubelfest,
Mens Aar gaaer om i Norden.
- 26 Vi haabe tør: Halleluja
Skal klinge da
Fra Hjerte, Mund og Tunge,
Saa Lov og Tak for Vittenberg,
I Lund, paa Bjerg,
Med Kingo høit vi sjunge!
-